

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 7, ročník XXX
Neděle 22. prosince 2019

Z obsahu čísla

- Vánoční rozhovor
- Vánoční a novoroční program naší farnosti
- Pozdrav pastorační rady
- Farářovo přání k Vánocům
- Šéfredaktorovo díkůvzdání
- Navštívili jsme Godzone Tour na Slovensku
- Co je projekt Godzone
- Vděčnost, nebo stěžování
- Misie v pohraničí
- Poděkování a vzpomínky na zájezdy do Dolomít
- Bože, nemám pro tebe čas
- Mikulášská besídka
- Informace z Charity
- Vánoční přání Charity
- Chystá se Tříkrálová sbírka
- Velká vánoční osmisměrka

Jak na dokonalý vánoční úklid

Ejhle, Pán přichází, upravme Jemu cestu, začíná jedna kytarová písnička, kterou zpíváme v adventní době. Nevyzývá nás, abychom před svými dveřmi do domu odhmrnuli sníh nebo uklidili kostel, i když i to je potřeba. Upravme Jemu cestu, ale do svého srdce – to je náš hlavní úkol nejen před Vánocemi, ale i každý den.

A co to znamená pro tebe, tvoji rodinu, děti? Představ si své srdce jako jeden velký pokoj. Co v něm vidíš? Jaký je? Je uklizený, čistý, urovnaný? Nebo je v něm nepořádek a zmatek, a když něco důležitého hledáš, je to zaházeno haraburdím a přikryto stovetou vrstvou prachu?

Ježíš je ten nejvzácnější host, který ze všeho nejvíce touží přijít právě do tvého srdce, ne až vyřešíš svůj problematický vztah, ne až se zbavíš své závislosti nebo svého hříchu. Právě teď totiž stojí před dveřmi do tvého pokoje a chce ti pomoci, chce se tvého srdce dotknout. Klepe na tvé dveře naléhavě, ale zároveň trpělivě. Kdy mu otevřeš?

Až budeš mít dokonale uklizeno? Až to všechno zvládneš sám? Až, až, až...to přestaneš odkládat? Chvilu, kdy Ho můžeš pozvat k sobě, je právě teď a tady. Nebo k tomu nedojde vůbec a nikdy. Není to ale žádná úklidová agentura, která ti pouklízí, dostane zapláceno, odejde a šmítek. Ježíš je tvůj nejlepší přítel, ví, co tě trápí, vidí do tvého srdce a chce být v tvém pokoji s tebou.

Co když už máš uklizeno, ale ostatní nemají? Jak jim můžeš pomoci? Není to tak těžké, jak se může zdát. Stačí se rozhlédnout kolem sebe, obzvlášť teď v adventní době. Je kolem nás spousta lidí, kteří potřebují radu, útěchu, psychickou oporu. Potřebují zkrátka pomoc. A i naše pomoc druhým může být určitou odpovědí na Ježíšovo klepání na naše dveře.

Otec Marián Kuffa říká: „Vánoce v srdci máš tehdy, když je v tvém srdci Ježíš. A On neustále čeká na to, až Ho k sobě pozveš. S ním v srdci můžeš mít Vánoce každý den.“ ■

Lucka Šrubařová

Aspoň jeden den v roce být spolu

Na vánoční popovídání se u jednoho stolu sešla Martina Fabriková (MF), zástupkyně ředitelky Základní školy Trávníky, a Míša Černošková (MČ), ředitelka Církevní základní školy ve Zlíně. Vykládaly o tom, jak žáci a učitelé jejich školy prožívají adventní čas.

Jak vypadají Vánoce v životě vaší školy?

MF: Na Vánoce se v naší škole určitě připravujeme, ale spíše jde o tu vnější stránku - dekorace, výzdobu tříd, vánoční stromek, dárky. V prosinci pravidelně pořádáme den otevřených dveří a ten se také nese v duchu Vánoc. A pak se u nás na začátku adventu zahajuje velký prodej vánočních růží na podporu onkologie, který všichni Otrokovičtí znají.

MČ: My se na Vánoce připravujeme dost intenzivně. Hned po první neděli adventní začínají každodenní adventní zastavení, to je už mnoho let tradiční a moc krásná akce, děti se na ni opravdu těší. Sejdou se u adventního věnce, zapálí svíčky, zpívají adventní písničku, přečte se nějaký příběh. Hrozně hezké je, že se toho zúčastňují i děti ze školky. Když vše skončí, tak podle nepsaného rozpisu k věnci přijde jedna třída a svíčky sfoukne. Pěkné také je to, že se tam zastavují rodiče, kteří přes vestibul vedou děti do školky, a jsou tak do setkání vtaženi.

Takto se setká celá škola?

MČ: Ne, na druhém stupni mají setkání jednou týdně, schází se na zadním schodišti. A svěřujeme to salesiánům, kteří učí náboženství a děcka mají podchycené.

MF: To setkání je v rámci výuky?

MČ: Začíná za pět minut 8 a trvá jen tak 10 minut. Zazpíváme, učitelky se střídají v čtení příběhu a vše zakončíme modlitbou.

Co dalšího jste pro děti připravili?

MČ: Adventním setkáním naše aktivity určitě nekončí. Vloni jsme vyzkoušeli duchovní obnovu pro děti a letos byla opět, vyčlenili jsme jí celý den. Mohl se jí zúčastnit, kdo chtěl, pro ty, kdo neměli potřebu,

byl zajištěn náhradní program. Program obnovy připravily paní katechetky, ten letošní se jmenoval Jsem služebnice Páně, dle příběhu z Lukášova evangelia, který si děti způsobem sobě vlastním rozebíraly. Druhý stupeň měl něco podobného, ale pod vedením salesiánů. Obnovu jsme zakončili společnou mší svatou, po níž následovala duchovní obnova pro učitele. Součástí byla i možnost svátosti smíření.

MF: V naší škole se takové akce neorganizují, připomenutí adventu je velmi individuální a záleží, jak se k tomu postaví jednotliví učitelé. Věřících je u nás málo, učitelky jsme dvě a jen pět dětí z naší školy chodí do náboženství. Ve třídách jsem ale viděla adventní věnce nejen jako výzdobu, někteří učitelé skutečně i zapálí svíčky. Ale nějaké čtení o Vánocích nebo rozhovor na toto téma závisí na jednotlivých vyučujících.

Mají na to časový prostor?

MF: Já si ho určitě najdu, protože učím občanskou výchovu. Například nedávno jsem s šestáky probírala téma rodina, v rámci toho také tradice, zvyky, postoje, hodnoty a na Vánoce tam přišla řeč. Nebo jsme s mojí věřící kolegyní vloni zorganizovaly návštěvu Charitního domova, letos se nám to bohužel nepodařilo. Měly jsme připravený program, který byl zaměřen částečně duchovně, byly tam třeba i úryvky z Bible a naši žáci se toho účastnili. O duchovno se snažíme, ale jde to velmi těžko.

Jak přípravu na Vánoce přijímají děti nevěřící nebo jiného vyznání?

MČ: Mnohdy lépe než věřící. Věřící děti prožívají advent podobně i doma, adventní příprava je pro ně tak nějak automatická, adventní věnec, modlitba je po ně všední záležitost. Nevěřící takovou možnost doma nemají a jsou pro to více otevření. Děni ve škole sledují a vnímají někdy mnohem pozorněji a se zájmem než děti z věřících rodin.

Co nevěřící učitelé a advent?

MF: Jsou víc zaměřeni na ty vnějškové

efekty, na cukroví, výzdobu, dárky. Adventních věnců u nás ve škole není mnoho a některé z nich jsou možná jen dekorace. Ale nevidím do hodin vyučujících, nechci je soudit. Spíš mě mrzí, že někteří Vánoce doslova popírají, bývalá paní ředitelka nám dokonce každoročně přávala krásné svátky zimního slunovratu. V naší škole máme prostě úplně světské pojetí Vánoc, ale nevidím to tragicky. Myslím, že bychom měli dětem dát aspoň něco do jejich hodnotového systému. Například dárky: přesunout je z roviny pouhé věci do vzkazu druhému, že ho mám rád. Aby děti neviděly za dárkem jen peníze, ale i něco jiného.

Jak do toho zapadá třeba ten prodej vánočních růží, o kterém ses zmínila?

MF: Před začátkem adventu k nám přijela paní Wasserbauerová a uskladnila u nás spoustu vánočních růží. Než je začala rozvážet po Otrokovicích, prodávaly se u nás. Děti s tím byly dopředu seznámeny a nakoupily jich velké množství. V tom vidím jakýsi vzkaz: myslet i na druhé a konat dobro.

Když se dnes dětem řekne Vánoce, co to pro ně v prvé řadě znamená?

MF: Především to budou dárky.

MČ: V tom bych s tebou souhlasila.

MF: Ale na druhé straně jsem nedávno v hodině občanky pocítila, jak se hodně dětí na Vánoce těší. Když jsem se ptala proč, tak mi řekly: „Protože budeme spolu.“ To mě překvapilo, ale děcka během roku opravdu nezažívají pocit, že sedí s rodiči a sourozenci u jednoho stolu, a na ty Vánoce ano. V tom vidím určité nasměrování, že Vánoce jsou i svátky rodiny, a takto bychom je mohli nevěřícím představit.

MČ: To si uvědomuju také, že na Vánoce rodiny obvykle drží dost spolu, což není běžné. Je hodně neúplných rodin, nebo nefungujících, a ten společný čas nemají. Zatímco o Vánocích si ho najdou.

Jak dalece nevěřící děti znají betlémský příběh narození Krista?

MF: Já myslím, že ho celkem znají. Neuměly by ho povyprávět celý, ale střípky by dohromady daly. Vloni jsme se o něm ba-

vili, a když jednotlivé události dávaly dohromady, upozorňovala jsem je na koledu Pásli ovce valaši, která vlastně obsahuje celý příběh z Betléma. Proto vidím velký smysl i v tradičních koledách, kterým se v naší škole v adventu nevyhýbáme, protože nám pomáhají děti vtáhnout do betlémských událostí.

Když jim nabídnete nějakou duchovní myšlenku, přijmou ji?

MF: Jak kdo. Starší jsou velice citliví na náboženský výklad, cítím tam takový blok. Ale když nezačnu vloženež betlémským příběhem, dostanu se k němu třeba přes určitou lidskou vlastnost, tak to ano. Bavíme se třeba o lidské solidaritě, o pomoci druhým, o tom, jak jsou lidé lhostejní apod. K vyprávění o narození Krista prostě musím najít cestu.

Dozvíte se ve škole od dětí, jak doma slaví Vánoce?

MČ: Určitě, například při vánočních besídkách si o tom děti povídají. Zpravidla jsou rodiny na Štědrý den opravdu spolu, tedy pokud jsou úplné, mají společnou večeři, pak je návštěva kostela...

MF: A u nevěřících rodin je průběh dne velmi podobný, kromě toho kostela. Šesťáci, které učím, jsou někdy velmi sdílní a vykládají mi, že od rána jsou s rodiči, že jdou navštívit jednu babičku, druhou babičku. Nedávno jsem hodinu uzavřela slovy: Ještě že máme ty Vánoce, protože máte důvod se na něco těšit a důvod být spolu. A oni mně to potvrdili.

Jak odoláváte shonu na konci roku? Těšíte se i v něm na Vánoce?

MČ: Naše adventní aktivity ve škole mi připomínají, co je v tento čas důležité. Když si pak další povinnosti časově rozvrhnu, přichází i velké těšení!

MF: Ano, těším se a každému přeji, aby ty Vánoce neměl jen jednou za rok, ale aby to bylo tak, jak jsem našla v jednom citátu: „Když se ráno probudíš s touhou milovat Boha a v něm všechny lidi, v ten den jsou Vánoce.“ ■

Připravil Pavel Ludvík

Přehled aktuálních farních zpráv

Vánoční a novoroční program otrokovické farnosti

24. 12. 2019, úterý, Štědrý den

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	15:30	bohoslužba pro děti	
Kvítkovice – kostel sv. Anny	22:00	mše svatá	
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	24:00	mše svatá	

25. 12. 2019, středa, Narození Páně

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30	mše svatá	
Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00	mše svatá	
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30	mše svatá	
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	15:00	Živý betlém	

26. 12. 2019, čtvrtek, sv. Štěpána

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30	mše svatá	
Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00	mše svatá	
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30	mše svatá	

27. 12. 2019, pátek, sv. Jana Evangelisty

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	18:00	mše svatá	
----------------------------------	-------	-----------	--

28. 12. 2019, sobota, sv. Mládětek betlémských

Výšlap na Svatý Hostýn		mše svatá pouze na Hostýně	
------------------------	--	----------------------------	--

29. 12. 2019, neděle, Svaté rodiny

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30	mše svatá	
Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00	mše svatá	
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30	mše svatá	
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	17:00	Česká mše vánoční – chrámový sbor	

30. 12. 2019, pondělí

Kvítkovice – kostel sv. Anny	18:00	mše svatá	
------------------------------	-------	-----------	--

31. 12. 2019, úterý, sv. Silvestra

Malenovický hrad	9:00	Silvestrovský pochod	
Kvítkovice – kostel sv. Anny	16:00	mše svatá na závěr roku	
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	23:00	mše svatá na závěr roku	

1. 1. 2019, středa, Matky Boží, Panny Marie

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30	mše svatá	
Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00	mše svatá	
Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30	mše svatá	
Kvítkovice – kostel sv. Anny	15:00	vánoční besídka	

5. 1. 2019, neděle, Zjevení Páně

Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	16:00	vystoupení souboru Děcka ze Skoronice	
----------------------------------	-------	---------------------------------------	--

Přístup k jesličkám v kostele sv. Vojtěcha

Na Štědrý den 13:00–16:00;
25. 12. – 1. 1. vždy od 14:00 do 18:00;
dále vždy před bohoslužbami a po nich.

Svatost smíření před Vánoce

Kostel sv. Vojtěcha:

neděle 22. 12. 16:00–18:00

Kvítkovice: pondělí 23. 12. 17:00–18:00

Pozvánky na vánoční akce v naší farnosti

V neděli 29. 12. v 17 hodin jste zváni do farního kostela na Vánoční koncert smíšeného chrámového sboru sv. Vojtěcha v Otrokovicích. Na programu je Česká mše vánoční od Jakuba Jana Ryby.

V neděli 5. 1. v 16 hodin bude ve farním kostele vystupovat soubor Děcka ze Skoronice s programem – Radujme se, veselme. Jak se slavil vánoční čas ve starej skoroňskej dědině.

Vánoční bohoslužby v řeckokatolické farnosti v kostele sv. Michaela:

24. 12. 14:00

25. a 26. 12. 9:00

1. 1. 9:00

Přijďte se potěšit na Živý betlém

Opět po dvou letech vás všechny zveme na Živý betlém. Koná se ve středu 25. 12. v 15 hodin v prostorách parku před kostelem sv. Vojtěcha. Přijďte si s námi aspoň na chvíli prožít pravou sváteční atmosféru. Ježíšek slaví narozeniny a my se můžeme zúčastnit pravé nebeské oslavy spolu s řadou svatých gratulantů, kteří jsou nějak spjati s naší farností. Chybět nebude ani archanděl Michael, který nám předvede svou spanilou jízdu. Opět bude možnost prohlédnout si živá zvířátka. Letošní novinkou bude stánek s dárkovými předměty, jejichž zakoupením můžete přispět na splacení opravy střechy kostela sv. Michaela. Všichni jste srdečně zváni! ■

Jan Žalčík

Vánoční pozdrav pastorační a ekonomické rady

Milí farníci, máme za sebou rok plný změn a významných událostí. Po 14 letech obětavé služby jsme se rozloučili s otcem Josefem a přivítali jsme nového duchovního pastýře, otce Pavla, a ve stejnou dobu nastoupili do služby i tři noví kostelníci. V letních měsících tohoto roku se realizovala dlouho očekávaná oprava kostela sv. Michaela a děkujeme všem, kdo se na tomto díle jakkoli podíleli.

Naše poděkování patří ale i vám, kdo pomáháte zajistit běžný celoroční chod farnosti. To, aby vše fungovalo, jak má, není samozřejmost. Vždy je třeba mít dostatek ochotných obětavých lidí, kteří ne-

váhají ukrojit něco ze svého času a dát své síly k dispozici. Jsme vděční všem, kdo tak činíte, vždyť i díky vám může být naše farnost stále živá. Slova díky posíláme také všem, kdo se věnují vedení jednotlivých společenství. „Vždyť kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich!“

Na závěr posíláme upřímný pozdrav všem starším a nemocným lidem. Zůstavejme navzájem spojeni v modlitbě.

Všem přeje pozhnaný čas vánoční, plný pokoje a radosti. ■

Pastorační a ekonomická rada farnosti

Farářovo přání k letošním Vánocům a do nového roku 2020

Milí farníci, je pro mě vzácné mít možnost Vás takhle společně oslovit v době vánoční. Vzácné proto, že jsem mezi vámi krátce a s některými jsem možná ještě neměl tu příležitost se seznámit či pozdravit.

V tyto dny jsme mohli vyslechnout nebo ještě vyslechneme množství přání, zamýšlení či pozdravů. Nejčastěji asi zaznívají mezi přáními slova: štěstí, zdraví, láska, úspěch. Ti dříve narození ještě nezapomenou připojit Boží požehnání. Je dobré se zamyslet, které z nich je nejpotřebnější. K tomuto přemýšlení mě přivedl následující příběh.

Jedna žena vyšla z domu a uviděla tři staré muže s dlouhými bílými vousy, kteří seděli vpředu na dvoře. Nepoznala je. Pověděla: „Nemyslím, že vás znám, ale musíte být hladoví. Prosím, pojdte dál a vezměte si něco k jídlu.“ „Je tu pán domu?“ zeptali se. „Ne,“ odpověděla. „Potom nemůžeme vstoupit,“ odpověděli oni. Večer, když se manžel vrátil, žena mu pověděla, co se stalo. Běž a pověz jim, že jsem doma a pozvi je. Žena vyšla ven a pozvala muže dovnitř. „My nemůžeme společně vstoupit do domu,“ odpověděli. „Proč ne?“ zeptala se.

Jeden z těch starých mužů začal vysvětlovat. Ukázal na jednoho z nich a pověděl: „Jeho jméno je Zdraví.“ Ukázal na druhého: „Tehle se jmenuje Úspěch a moje jméno je Láska.“ Potom dodal: „Teď běž a prodiskutuj se svým mužem, kterého z nás chcete doma.“

Žena se vrátila a pověděla, co slyšela. Její manžel měl velkou radost. „Jak milé!“ pověděl. „Vzhledem k naší situaci pozveme Zdraví. Ať přijde a naplní náš dům zdravím.“ Jeho žena nesouhlasila. „Drahý, proč nepozveme Úspěch?“ Babička, která slyšela jejich rozhovor, vběhla do pokoje se svým návrhem: „Nebylo by lepší pozvat Lásku? Náš dům by byl naplněný láskou!“

„Dáme na radu naší babičky,“ pověděl manžel svojí ženě. „Běž ven a pozvi Lásku, bude to náš nejlepší host.“

Žena vyšla ven a zeptala se těch třech mužů: „Který z vás je Láska? Pojdte, prosím, a buďte naším hostem.“ Muž jménem Láska vstal a šel k domu. Ostatní dva vstali taky a následovali ho. Překvapená žena se zeptala Zdraví a Úspěchu: „Pozvala jsem jenom Lásku, proč jdete také?“

Starí muži odpověděli společně. „Když byste pozvali Zdraví, anebo Úspěch, ostatní dva by zůstali venku, ale vy jste pozvali Lásku a kamkoliv on jde, my jdeme s ním. Kdekoliv je Láska, tam je i Zdraví a také Úspěch!“

Službu kněze vykonávám jedenáctý rok, za tuto dobu jsem měl možnost v mnoha setkáních s lidmi a v různých životních situacích vypořádat, že skutečné štěstí je zažít projev lásky právě tam, kde nastupuje nemoc, která mi bere zdraví a všechno to, na čem byl doposud můj život postaven. Skutečné štěstí je zažít projev lásky právě tam, kde jsem ztratil možnost pokračovat v úspěšné kariéře.

Poznal jsem, že v posledku jde skutečně o to, kolik lásky jsem rozdál, tolik se mi jí vrací v těchto těžkých situacích, které k našemu životu neodmyslitelně patří. Poznal jsem, že pokud chceme hovořit o skutečné lásce, tak ta je náročná. Tu se nejedná jen o slova, ale jejím projevem je umění obětovat se nezištně pro druhého.

A právě Vánoce jsou pro mě vzácné tím, že tuto pravou nezištnou lásku nám v osobě narozeného Ježíše ukazují a nabízejí. V Bibli totiž čteme o prvních Vánocích naprosto jinou zprávu, než jak prožíváme tyto svátky my. K této zprávě mi sedí definice Vánoc, kterou jsem někde pochytil, že Ježíš si to na této zemi odedřel od dudlíku až po kříž. Realita jeho narození je drastic-

ká a naše betlémy ji nejsou schopny zachytit.

Ale právě zde vidím důkaz pravdivosti slov Písma, že právě o Vánocích k nám sestoupila Boží láska. To totiž nejsou jen krásná slova, která nás sice mohou nadchnout, ale starostí všedních dní nám je zase rychle vezmou, ale to je konkrétní život plný obětí až po tu největší oběť vlastního života za naše hříchy na kříži. Zde nacházíme pramen víry a smysl Boží lásky, kterou Ježíš, jakožto Boží Syn, celým svým životem potvrdil. A on nás zve,

abychom se od něj a s jeho pomocí této lásky učili.

Přeji odvahu milovat po celý nový rok tak, jak to ukázal svým životem Ježíš: pravá láska raději usiluje o to šťastným učinit, než šťastným být. V tom je to, co se možná již z přání vytrácí, ono Boží požehnání, s jehož pomocí v nás může růst pravá láska. Ta nehledá jen sebe, ale umí pozvednout tam, kde hmotné hodnoty ztrácejí cenu.

Požehnaný vánoční čas a celý následující rok vám přeje

P. Pavel Šupol, farář

Šéfredaktorovo vánoční díkůvzdání a pozvánka

Opět se sešel rok s rokem, vyšlo sedmé číslo Farního občasníku a na dveře klepou Vánoce. Chci upřímně poděkovat všem, kteří letos přispěli k tomu, aby Farní občasník pravidelně vycházel: zejména autorům, kteří ho naplnili svými díly, nově vytvořenému týmu korektorek, které příspěvky opravují, a pak i všem dalším spolupracovníkům, kteří se na přípravě jednotlivých čísel podíleli.

K vydání občasníku je potřeba nejen dostatek příspěvků, ale i fotky, obrázky, někdo také musí zajistit tisk občasníku, poskládat jeho listy a vyrobit úhledný sešitek A5, který si v kostele vezmete. I na to jsou potřeba ochotní lidé a i jim děkuji.

Můj vřelý dík patří oběma kněžím, s nimiž jsem letos řešil ty nejzapeklitější

problémy – otci Josefovi a otci Pavlovi. S vděčností budu o letošních Vánocích vzpomínat na ty spolupracovníky, kteří odešli k Pánu a na naše snažení se budou dívat už jen z nebe.

4. února 2020 bude Farní občasník slavít své 30. narozeniny. Všechny vás proto srdečně zvu na mši svatou v neděli 2. února v 10:30, která bude v kostele sv. Vojtěcha obětována za živé i zemřelé autory a spolupracovníky občasníku. Přijďte, prosím, jste srdečně zváni, věřím, že 30 let nepřetržitého vydávání Farního občasníku společně oslavíme.

Všem čtenářům přeji Vánoce naplněné požehnáním a pokojem a šťastný nový rok. ■

Pavel Ludvík

Sbírkový na opravu střechy kostela sv. Michaela

Chtěl bych poděkovat všem, kdo jakkoliv přispívají na opravenou střechu kostela sv. Michaela. Začátkem prosince činí částka ze sbírek 527 500 Kč, díky darům se podařilo shromáždit 410 965 Kč, z kasiček v kostelích bylo 67 705 Kč. Věřím, že se nám podaří nashromáždit i zbývající částku necelých 700 000 Kč. Za tímto účelem chceme nabídnout i různé aktivity, abyste si mohli za příspěvní i něco odnést. Bude možné si zakoupit např. víno, svíčky, připravujeme také výrobu lázeňských oplatků. ■

O. Pavel Šupol

Křty za poslední období: Anita Vinklárková, Dominik Gwizdowski

---

Godzone Tour – u nás naprostá novinka, pro jiné tradiční akce

Navštívili jsme Godzone Tour na Slovensku

Předposlední listopadový týden probíhala na Slovensku skvělá akce s názvem Godzone Tour. A co to vlastně je? Večerní koncerty, kde návštěvníci zažijí originální hudebně-taneční program, vyslechnou si jedinečné příběhy lidí z celého Slovenska, uvidí interaktivní divadelní scénku, inovativní videoprodukci a mnoho dalšího.

Godzone Tour zároveň nezahrnuje pouze celovečerní koncert, ale také evangelizaci na náměstích, dobročinnou aktivitu, pomoc Charitním centrům a zábavně-výchovný program na desítkách základních a středních školách.

Z naší farnosti se vypravily letos 2 skupiny – jedna ve čtvrtek do Banské Bystrice a druhá v pátek do Bratislavy. Všichni jsme dojeli plni dojmů a chceme se s vámi podělit o pár postřehů, zážitků, svědectví a prostě všeho, co jsme díky této skvělé akci mohli prožít.

- Bylo pro mě okouzlující, když začalo 8 000 lidí zpívat o Ježíši. Při další písničky jsem zas měla pocit, že bych měla poděkovat jedné osobě za to, že tady pro mě vždycky je. Uprostřed písničky jsem jí poděkovala. Šlo vidět, jak si to lidé na pódiu užívali – jen nestáli, ale zpívali, tančili atd. A posledním velkým zážitkem pro mě bylo, když jsme se u poslední písničky postavili

a začali jsme tancovat jako správná banda lidí.

- Byla jsem nadšená z té velké energie a spojení. Díky Godzone se sešlo neskuptečné množství úžasných lidí, ze všech vyzařovala radost ze života a já věděla, že je to hlavně díky tomu, že Ježíš byl celou dobu s námi. Odjížděla jsem s velkou dávkou pozitivní energie a se skvělým pocitem, že můžu být součástí takového společenství.

- Celý ten večer mě úplně nakopl a do teď, když si na tu nádhernou, příjemnou a srdečnou atmosféru vzpomenu, mě zahřeje u srdíčka. Byl to úžasný zážitek být na jednom místě s tolika cizími lidmi, se kterými vás toho tolik spojuje! Nejsilnější pro mě však byl okamžik, kdy se všech osm tisíc lidí v jednom momentě společně pokřičovalo.

- Bylo to BOŽÍ. Z celé akce byla cítit obrovská energie a myslím, že jsme všichni dorazili domů maximálně křesťansky nabití. Hodně mě dojalo jedno video, kde byla krásně ukázaná síla odpuštění.

- Atmosféru ani nelze popsat, museli byste zažít tu sílu toho, když u písničky stojí 8 000 lidí s rukama nad hlavou a chválí Boha. Jestli někdo váháte, určitě pojedte. Slibuju, že nebudete litovat.

- Byla tam super atmosféra. Nejvíc se mi líbila chvíle, kdy 8 000 věřících zpívalo a prožívalo písně spolu. A při tom jsem si uvědomila, jaká je v jednotě síla. Stačilo by vlastně jen to, aby tam pár lidí nebylo nebo se „vykašlali“ na organizaci, a může se to celé rozpadnout. Bylo to skvěle zorganizované a příště bych chtěla jet určitě znova. A vlastně v tom je síla těch pravých křesťanů... nevzdávat se.

- Tenhle zážitek bych doporučila všem. Ta atmosféra je neuvěřitelná, tolik věřících na jednom místě a možnost se nějakým

způsobem přiblížit Bohu. Celou dobu nás provázely různé hudební skupiny doprovázející projekt Godzone. Zpěvy prolínala různá svědectví a choreografie. Doufám, že příští rok pojedeme zase všichni!

■ Za mě osobně tohle byla jedna z akcí, která mi otevřela oči. Když od spolužáků slyšíte denně, že je hloupost věřit v něco takového, a potom na vlastní kůži zažijete Boží přítomnost v tak velkém rozsahu s tolika lidmi, je to neskutečný pocit. Líbilo se mi, jak na jednom místě tolik lidí mohlo chválit tancem, zpěvem nebo modlitbou uvnitř sebe. Pro mě osobně byl nejsilnější moment, když se všech 8 000 lidí modlilo „Otče náš“ za kluka, který se ztratil. Určitě plánuji jet i další roky a rozhodně to doporučuji úplně všem, protože zažijete něco, co vám ukáže, jak dobré je chválit Boha.

■ Tříhodinová modlitba chval – pastva pro uši i oči, ale hlavně pro duši. Silné příběhy a svědectví, která vás chytanou za srdce, velká inspirace, jak lze evangelizovat hlavně mezi mladými. S povzbuzujícími slovy a modlitbou vystoupil závěrem taky O. Ján Buc, který byl jeden rok u nás v Otrokovicích na setkání modlitebních společenství.

Moc mě potěšilo i vystoupení Lamačských chval. Tento rok se autoři Godzone rozhodli přeškrtnout své logo, aby tak dali najevo, že v jejich činnosti šlo vždy o víc než jen o svou značku – v závěru večera se jako opona spustil nápis: IDE O JEDINÉ MENO JEŽIŠ. Ke všemu úžasná atmosféra – prostě to musíte zažít.

■ Můžu o tom vyprávět spolužákům – nejsme jen ti, kdo chodí do kostela, ale zažíváme i něco víc! ■

*Ohlasy sesbírala a přispěvek připravila
Katka Kunorzová*

Godzone: jen rockový koncert, nebo něco víc?

Evangalizační projekt Godzone (skrže tento název chtějí autoři zvat především mladou generaci do Boží zóny) začal obrácením několika lidí, první z nich byl současný zpěvák kapely ESPé Julo Slovák. Po svém obrácení se ptal v modlitbě Pána Boha, jak by mohl svým vrstevníkům říci něco srozumitelným jazykem o své víře. Potkal se s dalším mladým mužem, kterého se taky Bůh nedávno dotkl, změnil mu život a modlil se za to samé.

Založili společenství ve farnosti Sliach a postupně se k nim přidávali další mladí lidé. Cítili se být voláni jít ohlašovat evangelium novým způsobem, a tak vznikla spousta aktivit. Dnes pořádají školu pro animátory, dělají konference pro muže, ženy, tábor pro mládež, jezdí do farností pomáhat zakládat nová společenství, svědčit birmovancům, připravují pořady pro TV Lux a mnohé další. Z tohoto spole-

čenství vzešlo taky mnoho mladých křesťanských rodin, několik řeholních i kněžských povolání.

Nejvíce jsou však známí díky Godzone Tour. V týdnu modliteb za mládež vyjedou do pěti měst na Slovensku a snaží se tam vnést zvěst o Kristu. Nebojí se evangelizovat na náměstích, městům nabídnou dobročinnou aktivitu, pomáhají Charitním centřům a se svým programem vstupují na desítky základních a středních škol.

Vyvrcholením každého dne je večerní evangalizační program, který skrže hudbu, tanec, svědectví, kázání kněze, videoprodukcí chce ukázat na Jediného, který proměnil jejich životy, na Ježíše. Letos tyto večery navštívilo více jak 25 000 lidí všech věkových kategorií. O všech jejich aktivitách se dá dočíst na www.godzone.sk. ■

O. Pavel Šupol

Vděčnost namísto stěžování

V souvislosti s podzimním nedělním kázáním, kdy otec Pavel představoval nového člena otrokovické farnosti – želvu Loudalku, mi v hlavě vyvstaly nějaké myšlenky, o které se chci s vámi podělit. Víte, otrokovická farnost pro mě bude snad navždy srdeční záležitostí, prožila jsem tady toho tak hrozně moc, že není možné zapomenout... Bydlím teď sice nějakých 80 km daleko, ale možná právě proto teď vidím některé věci i z jiného úhlu.

Otec Pavel povídal o tom, jak Loudalka dostala dárek a ani nepoděkovala, jídlo, které jí maminka pravidelně chystala, brala jako samozřejmost atd. To vše můžeme vztáhnout samozřejmě i na sebe, ale také na farnost. A tak si můžeme každý položit otázku: „Co je těmi pokrmy, které mi farnost přímo prostírá na stůl a já to беру automaticky jako pravidelnou stravu, najím se a ani nepoděkuji?“ Máme tady spoustu akcí, kterých se můžeme zúčastnit bez jakékoliv práce... Myslím si, že lidé připravují něco pro ostatní, protože je to baví a snad s tím nepřestanou, ani když jim s tím nikdo další nepomůže, ale i tím pouhým děkují, je můžete ujistit, že má smysl to, co dělají, čemu věnují svůj čas, a že si toho ceníte.

Je velice málo farností, které se mají tak dobře! V Otrokovicích se neustále něco děje, a to jak pro děti, tak pro starší. Tak třeba v mnoha farnostech něco jako dětské mše vůbec neexistuje, někde to znamená pár slov po nedělním kázání. O to smutnější je, že tam, kde něco takového je, si toho lidé ani pořádně neváží.

Otec Josef měl k tomu loni i kázání, s vedoucími turistických oddílů jsme psali dopisy rodičům, ale bohužel ani tohle dostatečně nepomohlo. Důvody jsou různé, ale je potřeba zvážít, jestli jsou to právě důvody, anebo výmluvy. Někdo může říct, že děti už jsou na to v pátek po celém školním týdnu unavené. Samozřejmě tomu tak nemusí být u všech, ale u většiny co znám, je tohle prostě těžko uvěřitelné, protože děti jsou skoro neúnavné a pravi-

delně nás o tom přesvědčují.

Nejdůležitější je pro děti příklad rodičů. Myslím si, že děti, které rodiče sice „pošlou“ na mši, ale sami se jí nezúčastní, mrzí, že jejich máma/táta neviděli, jak se jim dařilo při ministrování, neslyšeli, jak zpívali při mši, nevšimli si, že znali odpověď na otázku pana faráře, neposlouchali jejich přímluvu, nepochválili je za službu čtení atd. Někomu to může znít příliš vyčítavě, ale chci poukázat na to, že bychom v dnešním světě neměli zapomínat na pravé hodnoty a vést k nim i další generace a pro nás by měla být na předním místě víra. Podle mě mají a budou mít děti v adolescentním věku čím dál těžší vytrvat ve víře, když kolem sebe mají tolik jiných lákadel, a bez věřících vrstevníků bude obtížné dojít k dospělosti víry.

Mnozí jste určitě sami zjistili, že je život v mnoha věcech jednodušší právě tím, že jsme věřící, musíme však na svém duchovním životě neustále pracovat! Pak zjistíme, že nám Bůh svou existenci dokazuje každý den. Děleme se s ostatními o „náhody“, které nás v našich životech provází a dokazují, že Pán je stále s námi.

Na závěr chci moc poděkovat všem, kteří se podíleli na stavbě kostela a těm, kteří se starají o jeho údržbu; uklízečkám kostela, fary a suterénu; kostelníkům; těm, kteří se podílí na hudebním a pěveckém doprovodu mší nebo na výzdobě kostela; redakci Farního občasníku a všem, kteří do něj piší příspěvky; knihovnicím; ženám, které perou a žehlí plátna na oltář, oblečení pro kněze a ministranty; dále lidem, kteří mají na starost nějaké společenství; pletářkám obvazů; rodičům, kteří pravidelně chodí s dětmi na dětské mše; akolytům; katechetkám; vedoucími turistických oddílů; organizátorům Nocí kostelů, Živých betlémů a večerních zábav na sokolovně; dobrým duším, které pomáhají s Misijním jarmarkem; v neposlední řadě všem, kteří na farnost myslí ve svých modlitbách a mnoha dalším, které jsem přímo nenapsala. ■

Pavla Ovčáčíková

Misie v moravském pohraničí

Při Misijní neděli jsem se zmínil o tom, že můžeme podporovat kohokoliv na jiném kontinentě, ale že i v naší zemi jsou oblasti, kde žijí věřící i kněží v těžkých, doslova misijních podmínkách. Jedním z nich je i můj spolužák P. Jiří Filipec. Nabídl jsem vám možnost dát mu úmysly pro sloužení mší svatých a tak jej podpořit. Když jsme si společně volali, poprosil jsem jej, jestli by nám nenapsal něco o svých farnostech. Děkuji vám všem, kdo jste jej touto formou podpořili. ■

O. Pavel Šupol

Chvála Kristu! Chtěl bych Vám touto formou psaní poděkovat za Vaše dary spojené s mešními úmysly. V pohraničí Jeseníků sloužím sedmým rokem. Mám nyní na starost tři farnosti: Vápennou, kde bydlím, Žulovou a Černou Vodu. Asi byste neuhodli, kolik bylo za tyto farnosti při sčítání věřících. Bylo to 25 účastníků nedělních bohoslužeb ve třech kostelích. Zůstalo pár věrných, kteří mi pomáhají v rámci možností, mají už vysoký věk. Tam u Vás, předpokládám, je situace opačná.

S otcem Pavlem se známe od studií. A jsem rád, že mi zprostředkoval Vámi darované úmysly. Vaše dary mi pomáhají finančně v rámci skromných podmínek pohraničí. Sloužím je vždy, jak mám volný kalendář, a to i v neděli. Některé mše svaté sloužím soukromě, protože jsem v kostele, nebo farní kapli sám, nebo přijdou dvě farnice. Vždy říkám, že jsem poustevník na zámečku, protože bydlím ve velké faře postavené za německých rodáků. Tehdy byly kostely i fara plné lidí.

Díky darům si můžu dovolit častěji navštívit své rodiče, ke kterým jedu tři hodiny přes hornatou krajinu do podhůří Beskyd. Podmínky tu mám skromné, ale

jsem tu rád. Je tu úžasná příroda, žulové lomy na koupání, Rychlebské stezky pro cyklisty a nádherné hory. Pokud byste nevěděli, kam na dovolenou, tak třeba k nám na Rychlebsko.

Život kněže se tu odvíjí jinak než v živé farnosti. Ráno se modlím, pak celý růženec často při chůzi kolem vesnice (je třeba promodlit místo), fyzická práce, trochu úředních věcí a odpoledne služba farníkům, večer odpočinek, četba a spánek. Život jsem zpestřil o chov dvou zakrslých koziček a včelaření. Občas je nějaké obecní setkání, kde se vmísím, abych byl v kontaktu s těmi, co nechodí do kostela. Na mnoho věcí jsem sám, třeba s nadcházející zimou mi i dvě hodiny zabere odhrnutí sněhu, abych mohl jet na bohoslužby do vedlejších vesnic. Nebo jdu pěšky, alespoň šetřím benzin i přírodu. Pravda, své nohy už tak ne.

Přeji Vám toužebné očekávání Krista ke dnům adventním, a i když se nevidíme osobně, tak doufám, že se uvidíme v nebi. Protože žádný skutek vykonaný pro služebníka díky Ježíšovu jménu se neztratí. ■

*V modlitbách s vděčností
+ O. Jiří Filipec z Vápenné*

Zprávy ze života farnosti

Poděkování za srpnový zájezd do Dolomit

Po několika letech jsem se rozhodla opět jet na zájezd do Dolomit. Tentokrát byl termín zájezdu stanoven na poslední srpnový týden.

Chtěla bych vyjádřit díky našemu Stvořiteli za tak nádherný kus země. Nádherná příroda, čistý vzduch, všude kvetoucí květi-

ny a příjemní lidé, opravdu pohlázení po duši.

Duchovní program v poutním domě Velehrad pro mne byl velice přínosný. Ráno začalo krátkou adorací, následovaly ranní chvály a večer se zakončil nešporami. Navíc jsme měli každý den možnost účastnit se mše svaté, kterou sloužil otec Pavel nebo Antonín Hráček.

Můj obdiv patří také organizátorům Pavlu Rafajovi a Standovi Šibravovi, protože mít na starosti 50 lidí není žádný med. Také děkuji Zdeňku Kvasnicovi za plánování túr. V kuchyni vládli Eva s Martinem a připravovali výborné jídlo na celý den.

Ještě jednou všem vyjadřuji vřelé díky! ■

Martina Katolická

Vzpomínka na červencový zájezd do Dolomit

Začátkem července jsem prožila úžasný týden ve Sv. Martinu v italských Dolomitech s bezva partou milovníků hor. Týden byl po všech stránkách skvělý a kouzlo a krása těchto hor ještě vynikla nádherným slunečným počasím. Odjíždět domů se nám vůbec nechťelo, ale když nám vedoucí „dolomiták“ Pavel Čech slíbil, že se na podzim zase sejdem, hned se nám jelo domů veseleji.

Podzimní setkání se uskutečnilo v suterénu našeho kostela v sobotu 23. 11., sešli jsme se téměř všichni. Když jsem přicházela na smlouvenou hodinu, již zdáli voněly klobásky, slivovička, koláčky a jiné dobroty, které již někteří „dolomitáci“ předem připravili. Naše setkání bylo zahájeno modlitbou za Františka Kučeru, který nás nečekaně na podzim opustil. Jeho nezapomenutelné ochutnávky vín i s odborným výkladem nechyběly v žádném ročníku pobytu v Dolomitech.

Celé sobotní odpoledne probíhalo v dobré náladě s hudbou, zpěvem a se

vzpomínkami na zážitky z těchto překrásných velehor. Ty nám ještě více připomněl pěkný fotokalendář, který pro nás připravil pan Staněk se svým synem, doplněný o průvodní slovo Marušky Čechové. Za to jim patří velké díky. Večer se rychle přiblížil a nastala chvilka loučení. Všichni jsme se shodli v tom, že bychom se zase rádi sešli v Pastoračním domě Velehrad ve Sv. Martinu v Dolomitech.

Ale aby se další ročník této akce mohl uskutečnit, je třeba přípravě věnovat hodně času a úsilí. Tímto bych chtěla určitě nejen za sebe, ale i za všechny „účastníky zájezdu“ moc poděkovat hlavním organizátorům Pavlu Čechovi a Liduše Šimkové, kuchařům Martinu Holčíkovi a Milanu Hrabcovi, bez kterých si týden v Dolomitech nedokážeme snad už ani představit. V neposlední řadě děkuji Pánu Bohu, že je stále s námi a vždy nás ochraňuje na všech cestách, ať již vyrážíme na túry do hor, nebo se vracíme zpět do našich domovů. ■

Pavla Miklošková

Bože, nemám pro tebe čas, mám něco důležitějšího!

Jako řádní katolíci chodíme do kostela každou neděli, někdy i ve všední dny nebo v zasvěcené svátky. Zdá se nám to jaksi samozřejmé. Naprostou samozřejmostí by však pro nás také mělo být, že tento stánek Nejvyššího budeme udržovat v čistotě.

Každý z nás sem totiž nanosí určité množství špíny a měli bychom si to po sobě dobrovolně uklízet, neboť je potřeba očistit nejen duši, ale fyzicky očistit i prostředí našeho chrámu. Nebudeme zapojovat do práce děti nebo muže, zůstává to na ženách, z nichž některé pravidelně a poctivě uklízejí již dlouhou řadu let, za což jim patří veliký dík, zvláště paní Budínové, Knapkové a Jurygáčkové za jejich neúnavnou práci, starost a obětavost při vedení skupinek.

Mnoho z žen, které uklízely, již zemřelo, či pro stáří a nemoc se úklidu nemohou účastnit. V naší farnosti je však jistě mnoho dalších dívek a žen v produktivním vě-

ku či mladších zdravých důchodkyň, které by se možná rády přidaly k „příteckým mokrému hadru“ a měly by radost ze společně vykonané práce.

K dosavadním 4 skupinkám by tak možná přibyly další úklidové čety a frekvence jejich střídání by byla delší než jednou za měsíc, jako je tomu dosud, když obětujeme hodinku ze svého nabitého, někdy zbytečně promarněného času, na úklid našeho krásného kostela.

„Jestliže naše víra není založena jen na prázdných zvyklostech a slovech, pak máme možnost ještě něco napravit, neboť víra bez skutků je mrtvá.“ (Jak. 2,26)

Zapojíme se tedy s chutí, elánem a odhodlaností do života církve v neméně záslužné službě farnosti, jako je třeba zpěv ve sboru, služba evangelizace apod., nebo se raději upřímně obrátíme k Pánu slovy: „Bože, nemám pro tebe čas, mám něco důležitějšího“? ■

Miloslava Zlatušková

Mikulášská besídka – tentokrát ne na sokolovně

Otrokovická Charita nás informuje

Zapojili jsme se do Sbírký potravin

V sobotu 23. 11. 2019 proběhla celorepubliková Sbirka potravin, do které se zapojila také Charita Otrokovice. S dobrovolníky a pracovníky Charity Otrokovice jste se mohli potkat v prodejně LIDL Otrokovice.

„Zájem výrazně předčil účast v jarní sbírce, kdy se při sobotní sbírce celkem vybralo 698 kg potravin a 48 kg drogerie, což je o 300 kg více než při poslední sbírce. Chceme poděkovat všem dárcům, kteří do sbírky přispěli. Darované potraviny

a drogerii rozdáme na základě posouzení sociálních pracovníků jednotlivých služeb potřebným,“ uvedl Tomáš Bernatík, který měl na starost koordinaci sbírky.

V minulosti jsme vždy museli část dobrovolníků zajistit z řad zaměstnanců a jejich známých. Letos se nám poprvé podařilo celý den plně obsadit dobrovolníky z řad veřejnosti. Pomohli jak jednotlivci, tak i žáci ze Základní školy Hulín a Rádia Kroměříž. Všem dobrovolníkům moc děkujeme. ■

Mgr. Tomáš Bernatík, zástupce ředitele

Otrokovická Charita spojila síly s největším zaměstnavatelem v regionu. Připojte se ke sběru hliníku i vy!

Nejvýznamnější zaměstnavatel ve Zlínském kraji, s téměř 5 000 zaměstnanci, se připojil k akci „Sbírej hliník pro Charitu“. Tato akce běží již 8 let v rámci škol v Otrokovicích a okolí. Nyní se sběr rozrůstá i do otrokovických firem.

„Každý měsíc je v automatech a bufetech v naší firmě vydáno na 10 000 nápojů v hliníkových plechovkách. Proto jsme se rozhodli tyto plechovky třídít a navázat spolupráci s Charitou Otrokovice,“ říká Lukáš Kostka, vedoucí oddělení životního prostředí a havarijního plánování z Continental Barum. „Během října a listopadu bylo po celém areálu firmy rozmístěno celkem 58 nádob na tento druh odpadu,“ dodal Kostka.

Nádoby na hliník tak budou rozmístěny téměř ve všech provozech společnosti. Hlavně tam, kde jsou nápojové automaty. Po celém areálu jsou vyvěšené také informační letáky, které zaměstnancům vysvětlují, co do nádob patří a také komu je určený výtěžek. Někteří zaměstnanci nosí hliníkový odpad i ze svých domácností.

„Je moc dobře, že se lidé učí lépe třídít odpad, navíc když výtěžek jde na dobrou věc,“ doplnil Daniel Vávra, vedoucí výroby

niho a obchodního úseku Metalšrot Tlumačov.

Firma Metalšrot Tlumačov se stará o odvoz a zpracování nasbíraného hliníku. Cenu výkupu zdvojnásobí a darem zašle pro potřeby Charity Otrokovice. „My tuto částku použijeme pro nákup pomůcek či předmětů pro potřebné osoby. V předcházejících ročnicích jsme tak pro seniory z Charitního domova mohli zakoupit polohovací postele, parní sterilizátor, antikubitní matrace nebo aktivizační pomůcky. Tentokrát výtěžek ze sběru využijeme na vybavení garsonek azylového domu Nový Domov Otrokovice,“ sdělil Tomáš Bernatík, zástupce ředitele Charity Otrokovice. ■

Mgr. Tomáš Bernatík, zástupce ředitele

Vánoční a novoroční přání otrokovické Charity

Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstují vám velikou radost, radost pro všechny lid: v městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel – to je Kristus Pán.“ Radostné Vánoce a požehnaný rok 2020 vám přeje Charita Otrokovice.

Tříkrálová sbírka bude v novém roce slavit 20 let

Již po dvacáté do vašich domovů zavítají naši koledníci, aby vám přinesli radostnou zvěst a požehnání. Termín letošní sbírky je stanoven na sobotu 11. ledna 2020. Tuto vzácnou návštěvu můžete očekávat v časovém rozmezí od 10 do 15 hodin. Pokud by se k někomu naši koledníci náhodou nedostali, bude možné přispět o den později do kasičky v kostele sv. Vojtěcha po obou mších svatých.

Koledníky, kteří se do této služby chtějí přihlásit, prosíme o co nejrychlejší odevzdání přihlášek. Požehnání koledníkům proběhne na dětské mši svaté v pátek 10. ledna 2020. Těšíme se na setkání s vámi! ■

Jan Žalčík, pastorační asistent

Velká vánoční osmisměrka pro malé i velké

ADORACE, BRANKA, ČOKOLÁDA, DĚTI, EKUMENA, EZAU, GRIL, HLAS, HMAT, HRAD, CHŇAPKA, IDOL, INSTRUKCE, JABLKO, KALENDÁŘ, KARAFIÁT, KATOLÍK, KREV, MOŘE, NOTA, OBOČÍ, OKNO, OMYL, OTEC, OVCE, PODOBAT, POKOJ, POZNÁNÍ, SPOJENÍ, STAN, SVĚTLO, TESAŘ, VÁZA, VENKOV, VRBA, VYSOKÝ

Vánoční křížovka pro děti

Když vyluštíš tuto vánoční křížovku, dozvíš se jméno spasitele, které prorokoval již prorok Izaiáš.

1) Jeden ze tří mudrců

2) Jeden z darů od třech mudrců

3) Jaké znamení dovedlo tři mudrce do Betléma?

4) Jak se jmenuje první křesťanský mučedník?

5) Jak se jmenuje císař, za jehož vlády se narodil Pán Ježíš?

6) Který panovník nechal pobít všechny mladé chlapce v okolí Betléma?

7) Kdo byl svědkem kamenování prvního mučedníka?

①

②

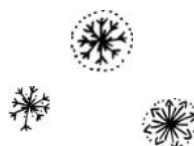
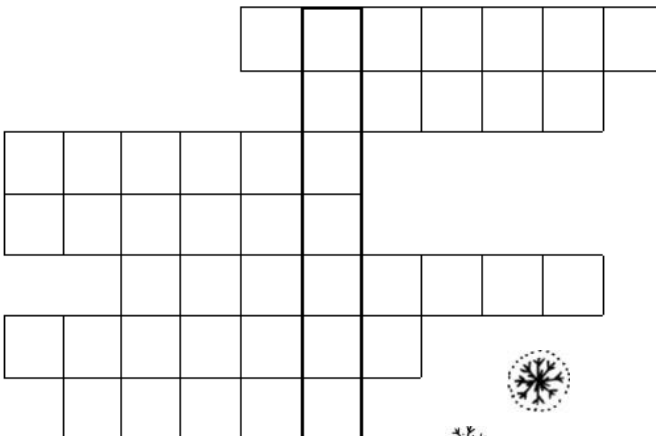
③

④

⑤

⑥

⑦

Betlémské jesličky – najdeš 5 rozdílů?

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.

Redakční rada: P. Pavel Šupol, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>

Autoři textů jsou podepsáni pod příspěvky. Jazyková korektura: Eva Katolická. Obsahová korektura: Anna Janotová. Fotografie: Daniela Kofenková, Zdeněk Kvasnica, Vojta Rafaja, účastníci Godzone, archiv Jiřího Filipce. Uzávěrka dalšího čísla: 19. 1. 2020. Vydání dalšího čísla: 2. 2. 2020.